

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - Tammikuu 2026

HEIKKI SAASTAMOISEN MUISTOLLE

Tapasin vuodenvaihteessa (tammikuu 2026) Ritva Saastamoisen, joka kertoi miehensä Heikin lähteneen keskuudestamme edellisen vuoden syyskuussa. Heikki oli todellinen koiramies ja mm. Peesarit-kerhon perustaja.

Tapasimme toisemme ensi kerran 1990-luvun alussa Mäkkylän Opaskoirakoululla. Heikki oli tiedustellut koulun johtajalta **Lasse Haaralalta** mahdollisuutta tutustua opaskoirien koulutukseen. Hän halusi perehtyä siihen tavoitteenaan toimia paremmin tuomarina opaskoirakokeissa. Lassen huomassa Heikki opiskeli opaskoira-asiaa ja yhteistyötä myös koirankäyttäjien kanssa todella perusteellisesti. Hän oli silloin jo muiden palveluskoiralajien ylituomari ja Suomen Palveluskoiraliiton puheenjohtaja.

Opaskoirayhdistys järjesti muiden palveluskoirajärjestöjen ohessa myös opaskoirakokeita. Koetoiminta oli siihen aikaan lisääntymässä ja Heikki tietenkin oli usein tuomarina. Myös maaotteluja pidettiin vuorotellen Suomessa ja Virossa – myöhemmin myös Latviassa. Opaskoirakokeita oli vuosittain Suomessa vilkkaimmillaan toistakymmentä. Oli myös Opaskoira-Cup, jossa 3–4 kokeen perusteella kesäisin ratkottiin sijoituksia. Pääjärjestäjänä oli Opaskoirayhdistys ja Heikki kaikessa mukana, kuten myös ahkera toimija **Esko Palosvirta** ja monet muut ystävät.

Opaskoirien täydennyskoulutus- ja koetoiminnan lisääntyä koettiin tarpeelliseksi perustaa oma kerho, jonka jäsenten tehtävänä olisi toimiminen apuna kokeissa, leireillä ja koiraharjoituksissa. Heikin johdolla kokoonnuttiin ko. tarkoitusta varten Näkövammaisten Lomakoti Lepolaan marraskuussa 1994. Päätettiin 16 henkilön voimin perustaa oma kerho. Paikalla olijoita ja muitakin aktiiveja oli alettu kutsua peesareiksi, siispä kerholle annettiin nimeksi opaskoiran käyttäjä **Merja Hanskin** esityksestä **Peesarit**. Heikki johti puhetta ja hän ehdotti kerholle toimintamuodoksi: *'Löyhä yhteenliittymä', joka toimii läheisessä yhteistyössä Opaskoirayhdistyksen kanssa*. Kiinni veti! Heikki toimi aluksi kerhon puheenjohtajana ja myöhemmin rivijäsenenä.

Peesarit-kerhon tehtävä on myös nimetä **Vuoden peesari**, jolle luovutetaan muistoksi peesarihattu ja -keppi. Lampolan pitäjä, peesari **Merja Pekkola**, oli jo tehnyt lukuisat hatut ja sellainen on Heikilläkin. Kekseliäs Merja oli istuttanut Heikin hatun kupuun 'lihapullia', koska Heikki tarvitsi harjoitusten lomassa välipalaa!

Heikki toimi myös Keravan nuorisovankilan valvojana. Vangit pitivät Heikistä ja vapauduttuaan vankilasta he tervehtivät kadulla Heikkiä jo kaukaa havaitessaan hänet. Kerran soi Heikin ovikello. Oven takana oli entinen vanki, joka kertoi tulleensa palauttamaan Heikin sytkäriä, jonka oli varastanut aiemmin Heikin puhuttelussa.

Kysyin Ritvalta Heikin muista harrastuksista. Pirkko totesi, että kyllä ne opaskoiratoiminnan ohella olivat omat pojat.

Heikkiä muistellen ja Ritvalle voimia toivottaen,

Juha Herttuainen